

ŠKOLNÍK

3/2009

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRSTAVĚ

SPECIÁLNÍ ŠLÁPOTA

Žáky speciálních tříd je velmi těžké nadchnout pro společné aktivity ve volném čase, o sobotách a nedělích. Proto jsme již potřetí pořádali v únoru "SPECIÁLNÍ ŠLÁPOTU", která se sice uskutečnila v době výuky, ale na oplátku poskytla trochu pohybu, pohledů na zimu a s ním koulování, stavění sněhuláků a radosti za společně strávených chvil mimo školní lavice. Akci jsme tradičně ukončili opékáním buřtů.

Opékání „buřtů“ v závějích sněhu 21. února

Už jste někdy zkoušeli udělat si ohýnek v metrových závějích? Vřele doporučujeme! Stačí mít s sebou 13 šikovných dětí, jednoho psa záchranáře a raději ještě jednoho dospělého pomocníka. Kluci měli lopatky, sekerky, ba i suché dřevo v batohu. „Buřty“ do dětí jen padaly. Výlet neměl chybu!

H. Šnýdlová, M. Zimmermannová a 6. C

PRVNÍ SNÍH

Pořád nic. Mráz sice vládne už přes dva týdny ruku v ruce s jinovatkou, ale po sněhu ani památky. Kéž by nás mocná Zima vyslyšela a začala konečně sypat to mrazivé bělostné peří ze svých nebeských peřin alespoň teď o Vánocích! Jak se však zdá, hodlá s tím ještě pár dní otálet, ale kdo ví, třeba se nám přeci jen tohle přání už brzy splní....

Mé myšlenky pomalu přestávají vířit tím zběsilým tempem dnešního uspěchaného života. Konečně upadám do blažené náruče ničím nerušeného spánku, a proto mě v noci nevzbudí ani skučení větru. Nevidím, jak za oknem řádí dlouho potlačovaná sněhová vánice. Jak hustá záclona ušitá z vířících sněhových vloček zakrývá vše kolem a skrz ni jen matně pomrkávají pouliční lampy. Nevidím však ani, jak posléze vánici pomalu ubývají síly a začíná se zklidňovat, až nakonec mele z posledního. Lampy už bojácně nepomrkávají, nýbrž odhodlaně a pevně shlížejí na nyní již klidnou vesnickou přírodu.

Ráno mě na tváře jemně pošimrá tenoučký paprsek zimního sluníčka. Tím mě probudí a pobídne, abych vstala a podívala se z okna. Jakmile to udělám, úplně mě z toho jiskřivého pohledu rozbolí mé ospalé oči. Celá krajina se oblékla do třpytivě bílého kabátu, ranní slunce na ni hledí svým zářivým oknem a také se raduje z té kouzelné mrazivé nádhery.

(Nikola Železníková 8.C)

ZIMA

... Všude je ticho, pod nohama mi křupe sníh. Začíná padat další.

Neslyšně se snáší z oblohy dolů. Je tu vážně nádherně.

Ticho a klid.

V dálce něco vidím. Jasně! Jsou to dvě srnky, které poskakují v třpytícím se sněhu. Je to úžasné!

Slunce pomalu vylézá nad vrcholky kopců. Pomalu ozařuje sníh a ten se třpytí jako nejvzácnější diamant.

Sluneční paprsky dopadají i na mě a pozvolna mě zahřívají. Je to skvělý pocit. Je téměř poledne a já se vracím domů.

(Kateřina Sokolová 8.C)

ZIMNÍ KRAJINA

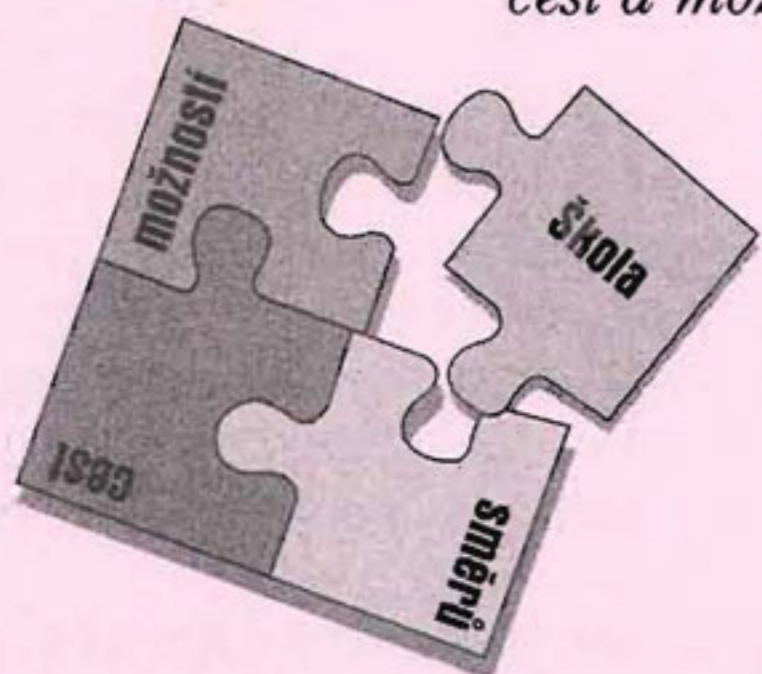
Zimní krajina je pokryta nadýchaným sněhem jako čerstvě načechraná peřina. Peřina, která se leskne a třpytí ve slunečních paprscích. Paprsky se z peřiny sněhu odrážejí jako děti na trampolíně. Skáčou taky po peřinkách na rozcuchaných větvičkách stromů. Stromy vypadají jako rozčepýření vrabčáci, kteří si hrají ve sněhu a zanechávají pod sebou podivné malé stopy, jež připomínají stopy veverek, které se také rády honí po rozlehlých sněhových

peřinách. Sněhové peřinky z malých rozcuchaných větviček padají do potoka. Potůček je sice studený, ale má své kouzlo – malinkaté víly, které se honí po vodních cestičkách. Často se stane, že malá neposlušná víla vyskočí ven a na zelené trávě se změní v kapku rosy. Ty jsou jako perly rozházené po trávě. Ale nikdo je nikdy neposbírá a nenavlékne na tenkou nit, aby z nich udělal třpytivý náhrdelník.

(Lucie Stárková 8.C)

Základní škola Chrastava

*... škola směrů,
cest a možností*

TAJNÝ NOČNÍ VÝLET VI. B

Protože děti s sebou měly Jeníčka i Mařenku vydaly se hledat do lesa světýlka. Ta opravdu našly až na Panenské Hůrce. Splnily si cestou stezku odvahy, hledaly poklad a schovaly se paní učitelce. Poděkování patří rodičům- paní Proboštové a panu Šormovi, kteří nás na cestě doprovázeli.

Hana Půlpánová níky a zanechali zde na památku otisky našich těl. Unavení a trochu promrzlí jsme se kolem 20:30 navrátili domů. Dobrou zprávou je, že zpět jsme došli úplně všichni. A kolik nás vlastně bylo? 16 žáků VI.A + tři rodiče (Budeme se na ně těšit i příště a s radostí uvítáme další!) + třídní učitelka.

(K.Kašková)

VALENTÝNSKÉ NOCOVÁNÍ 6. B

V noci ze 13.2. na 14.2.2009 se konala třídní akce 6.B - Valentýnské nocování. Program večera byl pestrý. Hráli jsme sportovní míčové hry v tělocvičně, sledovali vybrané filmy a nechyběly také různé společenské hry. Jelikož večer byl pátek třináctého, sledovali jsme i horor, na který se nakonec vydržela dívat pouze paní učitelka se dvěma dívčími posilami. Ne snad proto, že by to byl krvák, ale spíš kluky moc nebavil, neb ho již viděli.

Nad ránem jsme ulehli do svých spacáků a probudili se již do láskyplného valentýnského dne.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zúčastněným za úžasnou akci a za vzorné chování. Byli jste skvělí a již teď se těším na naši další třídní operaci.

Petra Chotěborová

TURNAJ VE FLORBALE

5. TŘÍD

Dne 10.2.2009 se v Liberci na ZŠ Lesní uskutečnil turnaj ve florbale pro 5. třídy. Tohoto utkání se zúčastnilo i 11 vybraných žáků z 5. tříd naší školy. Jako jediné družstvo jsme měli i dívčí zastoupení. Naši školu reprezentovali tito žáci: Gazquez Joaquin, Kroka Patrik, Kudláček Jan, Beňo Daniel, Wolf Dominik, Dlouhý Vladimír, Vajc Tomáš, Hekele Michal, Perebyjnisová Kelly, Židlická Adéla a Lhotáková Eliška. Síly s námi změřily děti ze ZŠ Sokolovská, ZŠ Lesní a ZŠ Husova. My jsme celkově obsadili třetí místo, což je pro nás krásný výsledek. Skvělá byla i celková atmosféra turnaje. Přestože jsme nebyli považováni

za favority turnaje, diváci a ostatní hráči nám fandili.

Petra Chotěborová

